

[19th May 1954]

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That under rule 22 (3) of the Assembly Rules, the order of business be changed and that the statement re Modified Scheme of Elementary Education be taken up now.’

Sir, I have already mentioned to the House that representations have been made to the Government by Sri Swayamprakasam and Sri Deivasigamany that the Non-conforming Marriages Bill need not be proceeded with at present and that they will consider the Bill further and make further representations in the matter. A Central Bill is also being considered in the Parliament now and perhaps it could be utilized for the purpose contemplated in this Bill. The Government have decided to postpone further consideration of the Bill and, if necessary, it could be taken up during the next session.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That under rule 22 (3) of the Assembly Rules, the order of business be changed and that the statement re Modified Scheme of Elementary Education be taken up now.’ ”

The motion was put and carried.

V.—DISCUSSION ON THE STATEMENT OF THE HON. MINISTER FOR EDUCATION REGARDING ELEMENTARY EDUCATION POLICY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That the statement of the Hon. the Minister for Education made on 18th May 1954 re the Modified Scheme of Elementary Education be taken into consideration.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

10-30
a.m.

‘ That the statement of the Hon. the Minister for Education made on 18th May 1954 re the Modified Scheme of Elementary Education be taken into consideration.’ ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, in regard to the Non-Conforming Marriages Bill, we have urged that certain other clauses also should be included in the Bill. Unless Government agree to include those also in the Bill, there is no use of postponing the consideration of the Bill. I would request Government to bring up the Bill again including in it the provisions we have asked for, at least in the next session positively.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Besides the representations received from friends like Sri Swayamprakasam and Sri Deivasigamany, several other Members of this House have urged upon the Hon. Chief Minister that the title of the Bill should be changed according to the circumstances prevailing in our State.

19th May 1954]

[Sri K. Vinayakam]

I want to know whether the Government would come forward at least in the next session with the necessary changes in the light of the representations they have received and not altogether drop or bring up the same Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ It is not the intention of the Government to drop or bring up the same Bill. It is because representations have been made to us by Sri Swayamprakasam and Sri Deivasigamany, we have to postpone consideration of the Bill clause by clause. I do not think hon. Members will come in again and request postponement or dropping of the Bill in the next session also.”

MR. SPEAKER :—“ We are now on the next subject, viz., discussion on the statement made by the Hon. Minister for Education yesterday regarding the modified scheme of elementary education.

“ I will call the Hon. Minister to reply at 12 noon. Sri T. C. Narayanan Nambiar will now initiate the debate.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, after so many restless nights and after very careful consideration, the Hon. Minister for Finance and Education has given a statement on the floor of the House. I congratulate the heroic and wise people of our State who have consistently fought to see that this reactionary and anti-national modified scheme of elementary education, which was imposed quite undemocratically on the people of this State, is scrapped. Not only the teachers, not only the pupils, but the teachers, the pupils and the parents in the State all put together organized a united democratic resistance to the new elementary scheme of education and their united resistance has secured this victory. I do not find it necessary to go into the arguments that the Hon. Minister for Education has put forward. The Hon. Minister has himself said in his statement :

‘ In spite of the propaganda that we were able to do, it has not been possible to make the people as a whole accept it, even though there has been acceptance to a certain extent.’

Of course the education scheme would have had the acceptance of only some of the officers under the charge of the Hon. Minister and some other Ministers. The Hon. Minister himself admits in his statement :

'I am prepared to admit that we have not been able to get that popular acceptance and that popular approval and popular co-operation which is necessary and which is essential for the success of any scheme.'

I say our glorious people because of their consistent and united fight against the scheme have taught a democratic lesson to the Hon. Minister and the Congress rulers. What is that democratic lesson? It is this and that is that unless and until you get the

[T. C. Narayanan Nambiar] [19th May 1954]

co-operation of the people, unless you take the people into confidence, you cannot impose any scheme on the people. That is what the people, the glorious people of this State, have taught now. With regard to this elementary education scheme, many struggles have been fought. I know for example on the very day when the new elementary education scheme was introduced, the Malabar teachers said in unequivocal terms:

'It has become the unavoidable duty of the union to oppose and to organise public opinion in opposition to the new scheme which attempts to drive teachers out of employment by increasing the teacher-pupil ratio, which increases the physical and mental strain on teachers by lengthening their hours of work, which lowers the standard of education by shortening the hours of work and which puts an end to even the very limited manual training hitherto imparted in schools under the pretence of familiarising the pupils with their ancestral trades and also to the Parulekar report whose recommendations support the scheme or make it even more perilous.'

That was the stand taken by teachers generally. The protests from various other quarters were equally vehement. There was vehement opposition from everywhere. This Legislative Assembly, I mean this House, is the mirror of public opinion. As such, this Legislature has reflected correctly the popular opposition to the scheme. In this connection, I want to remind the House of one thing. There was opposition to the scheme from the public, from me, from the Communist Party and from other quarters, not because the scheme was introduced by some Brahmin. We are not interested in who introduced the scheme. On the other hand, we are interested in finding out what the scheme is and how it has to be implemented. We are interested in 'what' and 'how' and not in 'who'. This Assembly gave its verdict. One hundred and thirty legislators voted against the modified scheme of elementary education. Of course with the Speaker's vote, the motion that the new scheme be dropped was negatived by the House and the scheme was not dropped. Out of the 130 legislators who opposed the scheme, there was the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar, who is a Brahmin. There was myself a non-Brahmin. There are the hon. Members Adityan, Vadivelu and Kunhan who opposed the scheme and who are Harijans. What does this indicate? It indicates the fact that it was not on who introduced the scheme, that the opposition to the scheme was based. But it was purely from the point of view of education, from the point of view of promoting the national interest. It was only with that prime view of promoting education we fought consistently for the scrapping of the new education scheme.

"The Hon. Minister has said in his statement that the new modified education scheme would be given up and the old education scheme which was in vogue till 31st May 1953 before the introduction of the new scheme, would be revived from 1st of June 1954 in all our elementary schools. It is here I am grieved. That is why, even though it was a victory, I say it is only a negative victory. It is only a partial victory. It is not because Rajaji introduced the new scheme, we opposed it. I have

19th May 1954] [T. C. Narayanan Nambiar]

analysed the causes for our opposition, previously. Even our old system contains many defects. The old system was the creation of the Imperialists. It was the creation of the anti-Indian people. It was the creation of the colonizers and Macaulays. They wanted to see that our culture was suppressed. It was in 1835 that Macaulay, the Commissioner for Education during that period, said that an Englishman's library was more worthy than all the culture and education of Arabic and Indian people put together. It was with that conception that the old education system had been introduced here. We can very well see that in our educational system. That system has produced all these years only quill-drivers. That was not what we wanted. Our children were told stories of Casabianca. Of course, we want our children to have the patience, endurance and resourcefulness that Casabianca had. He did not leave his place when the fire was raging around him. But we are a nation, a free nation and functioning in a democracy. We want Prahladas and not Casabiancas. It is Prahladas that we want and not boys of slavish obedience. I myself was a teacher. Even to-day in our schools our children are taught the stories of children of Lapland and Eskimos. I want to point out one thing. We should inculcate in the minds of our students a feeling of nationalism. For instance, a Tanjore "payyan" should know that Tanjore is the gift of the Cauvery and not that Egypt is the gift of the Nile. Teaching the boy about foreign things alone as, that Egypt is the gift of the Nile, has no importance, as compared with the things that immediately surround the boy and about which he must possess intimate knowledge.

"I think all of us are agreed on one point and that is that education cannot be static. It is not changeless. It changes according to environment and also with the changes that occur in society. In the olden days, an elementary school teacher would have taught arithmetic in this way: if two coconuts could be got in exchange for four mangoes, for getting eight coconuts, how many mangoes have to be given? That indirectly teaches the pupils the barter system which was prevalent then. I visited an elementary school in Washermanpet in the Madras City. A sum that was given to the students of a class there was somewhat like this: If a milk-vendor purchases four measures of milk at one rupee four annas per measure, adds two measures of water and sells the milk at one rupee per measure, what is the profit that he makes out of the transaction? Such a sum indirectly teaches pupils that pouring of water in milk is a normal thing. That is the very source of blackmarketing, that is the very source of deceit and betrayal of the people. I say that elementary education is the very basis of all culture and education, and once we go wrong in it, everything else will go wrong. Our people are full of superstitions and we want to see that our young men are given such education as will inculcate in them a scientific outlook and make them good citizens. Are we able to do that under the present system? No.

10-40
a.m

[T. C. Narayanan Nambiar] [19th May 1954]

It is a very wrong type of education. That is the reason why we oppose the old system and want it to be scrapped. I say the withdrawal of the new scheme is only a negative victory because, though the new scheme is given up, an improved type of education is not substituted in its place. We want a new scheme suited to the modern times. Of course the Hon. Minister said in his statement that a committee would be appointed to go into that question. In our State, more than 53 per cent of the children of school-going age do not attend any school. In the limited area where elementary education has been made compulsory, 150,000 prosecutions have been launched against the parents. Out of the 150,000 cases, according to a Government report 50 cases were tried and a fine of 10,000 rupees was levied. Some of the parents were not in a position to pay the fine. Why are the parents not sending their children to the school? Is it because they are unwilling? No. It is because of poverty and financial inability. Therefore, I say with all the emphasis at my command that in any scheme of elementary education evolved for the future, provision should be made for giving mid-day meal to school children. On a former occasion, I drew the attention of the Hon. Minister to a sentence in a report published by the Central Government that every pupil should be given a meal either brought from the home of the child or supplied by the school authorities. As in our State most of the parents are not in a position to give even one meal, it is the duty of the State to supply the school children with at least the mid-day meal. This morning a question about the request of the Kankole Panchayat Board came up before this House. A democratic panchayat rose to the occasion, purchased slates and books and gave them to the school children, and requested the Government to approve the expenditure. Here come the rulers with the sceptre and crown and say that they were not consulted and that they would not approve the expenditure. What is this democracy? This is a wonderful democracy!

“ It was said by the Hon. Minister that the modified system of elementary education was introduced to provide craft training for the pupils. We are not against craft training. Education through some work or activity is a worthy ideal. But that was not the scheme that was introduced. A new argument has been given by the Hon. Minister which was not given previously, and that is that the contact of the children is maintained to improve the conduct and habit of craftsmen. The meaning of this is that the pupils are made the teachers of the craftsmen or parents. This is wonderful.

“ The Hon. Minister in his funeral oration to the scheme delivered yesterday brought out so many points. But as the scheme itself is going to be withdrawn, I do not think it necessary to say more about it. But I want to point out that with regard to the new scheme that we are going to evolve, certain points have got

19th May 1954] [T. C. Narayanan Nambiar]

to be observed. The first thing is that there should be pre-elementary-school institutions for children of two to five years of age. All educational experts have claimed that this is one of the pre-requisites of elementary education. Therefore I would request that some arrangements be made for opening these very necessary institutions at least in urban areas for the time being.

“ The second thing is that elementary education should be made free, compulsory and universal. By ‘ free ’ I mean that no fee should be charged for imparting elementary education. But that does not mean that rich people should not pay. I have got my own opinion about it and I will dilate upon that subject afterwards if I get time. All the children from six to fourteen years of age should be brought under instruction. The Hon. Minister said that this was one of the objects of the introduction of the shift system. In Travancore-Cochin State and also according to the statement of the Hon. Minister, in certain parts of the Bombay State, the shift system is in vogue. But the system that is prevailing there is not the system that is prevailing here. Here the same teacher is asked to work in both the shifts. One teacher should work only for one shift and he should handle only one class. To achieve this end, more teachers will have to be employed. Formerly, there was 25 hours instruction per week; under the modified scheme, lesser hours instruction is given. I suggest that the number of working days can be increased. The pathetic elementary school teachers may be asked to work for six days instead of five. If this arrangement is adopted, the shift system can be adopted with one teacher to handle one class. Besides the introduction of the shift system, so many other things have to be considered. For want of time I am not going into them in detail. But one thing is quite essential. To-day elementary schools are so located that only the privileged section or some fortunate people can educate their children. I want an equitable distribution of elementary schools. There is the old theory among educationists that the child should go to the school. But I say that the school should go to the child. What I mean by this is that there should be an equitable distribution and the schools should be located in convenient centres. The Madras Government have adopted the standard that there should be at least one hundred pupils for opening a school. In certain areas, there will be natural barriers like mountains, hills, rivers, lakes and ponds and the children in those areas may not have easy access to the school. In such places, schools should be opened. Apart from that, a sort of caste system is prevalent in elementary education. What is that caste system? Just as we have four categories in the *Varnashrama Dharma*, viz., Brahmins, Kshatriyas, Vysyas and Sudras we have also different categories of schools, Government schools, local board schools, panchayat schools and aided schools. This caste system should be abolished. With regard to money also, different boards have different rates of cesses, different municipalities have

10-50
a.m.

[T. C. Narayanan Nambiar] [19th May 1954]

different rates of cesses; different aided school agencies have also different revenues. We must pool together all these things. Government can tax the rich and get more money. What is the harm in taxing the rich? I ask with all seriousness, is there any hon. Member who is opposed to taxing the rich and seeing that all our children are given education. Is there any organisation, is there any particular parent, is there any students' organisation, is there any teachers' organisation who is opposed to taxing the rich? No, Sir. The hon. the Finance Minister yesterday pleaded that there is no money. It is not moneylessness, it is mindlessness.

"We attained Swaraj. We attained Independence. Why is it that the old imperialists did not make education free, universal and compulsory? Because they were under the impression that illiterate people can be swayed over, can be illusioned, can be made slaves easily. If all the people get enlightenment, if all the people get education, do you think, Sir, that some of our Hon. Ministers can go to the peasantry and say 'You have no good crops for want of rain. If you want good crops, Government have no money and so, you pray to God. It is God that gives rain.' In our society where people are enlightened, where people have got scientific outlook, where people have got education and culture to that level, can the Hon. Ministers go and preach such ideals. No, Sir.

"Even in 1934, when there were disputes over the earthquake of Bihar, Rabindranath Tagore and the Father of our Nation, i.e., Gandhiji had some discourses with regard to that in the Press. Sir, only intellectuals can think of such things. When all the people get enlightenment, such illusions cannot stand. I feel, Sir, in this society, class interest is a hindrance. But we are in democracy. The prime task that confronts us to-day is to see that a democratic feeling for the successful working of democracy exists."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has taken more time than was allotted to him."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I want five more minutes, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"It is not possible. I will give the hon. Member only two or three minutes."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"With regard to text-books, I have to say, that there should be a text-book committee with representation to teachers. The text-book committee should be given the right to select the books and the books also should not be changed for 5 years. Not only that, the content, the form and everything should be looked into. Government should undertake the responsibility of publishing text-books at cheaper rates.

19th May 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

"I want to say a word about teachers. It is said that teachers are not available. That is no argument, Sir. Unless the pay and status of the teachers are raised education will be a failure. Good teachers can be attracted only by giving good pay. I suggest that even in high schools pedagogy can be introduced. Now, teachers go to elementary schools because they do not get other jobs. If we introduce pedagogy in the Vth Form, then such of the students who have a liking for the profession will take to that and as soon as they come out of the schools, they can become teachers. Fight against illiteracy is a glorious national battle and without a well contented army of teachers this battle cannot be won. More Deputy Inspectors need not be appointed for the supervision of these schools. There should be democratic control over elementary schools and for that Educational Councils can be formed in the villages and on higher levels. The Divisional Inspector's office is a delaying post office in the Education Department. It is unnecessary to have an officer in between the District Educational Officer and the Director of Public Instruction. The Divisional Inspector's post is not required and I request the Hon. Minister to go into this question. One more request, I will make. Medical inspection will have to be introduced in elementary schools.

"If all these things are taken into consideration, with the co-operation of the legislators and parents we can have a committee consisting of legislators, educationists, representatives from teachers and training school Principals and such a committee, I hope, will produce a very good democratic scheme in the interest of the people."

DEPUTY SPEAKER:—"I have fixed a time-limit of 10 minutes for every speaker."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, let me congratulate the present Government and the Hon. Minister for Education on their dropping this modified elementary education scheme respecting the wishes of the people. At last, the State has been rid of this nuisance and all controversies have been set at rest. Yesterday, the Hon. the Minister for Education made a lengthy statement about this. He might have simply contended himself with saying 'it has been dropped'. But he has raised many vital issues of far-reaching consequences. I would respectfully submit that his speech which is circulated among the hon. Members of this House really deserves to be preserved and scrutinized some 10 or 15 years hence, as the Hon. Minister has himself pointed out that the present juncture is not suitable either for working this modified elementary education scheme or to think of any changes in elementary education, as the Government have visualised.

"In July 1953, this House wanted the Government to suspend the modified education scheme and to appoint a committee to investigate into this question. The same thing has been done

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [19th May 1954]

because, in some papers it is reported that it is only suspended and that after the recommendation of a committee to be appointed, it may be revived or it may be revived with some changes. Whatever the intention of the Government may be, for the present the controversy has been set at rest and we are really glad and we are very thankful for the same.

“ At the outset, the Hon. the Minister for Education mentioned that many of our great educationists failed to grasp this change in the problem of education. If the great educationists could not understand or could not grasp this change in the field of education, what about the ordinary people? Therefore, misunderstanding or opposition, whatever name is given to it, was genuine and *bona fide* and people thought that this education was there more to ruin them than to promote their welfare.

“ Several things have been pointed out here. I would like to draw the attention of the Hon. Minister for Education to one matter and I have also put a short notice question on that. Swami Chit Bavananda is one of the foremost educationists in the south. He is a great personality not believing in words, but in deeds. He is running an elementary school in Thiruparaithurai. He wrote to the District Educational Officer, Tiruchirappalli and I happened to go through the entire letter in a magazine. He had his own misgivings and suspicions even in 1953 June. Still, he decided to work the scheme and at last in the course of one year, he found that the modified elementary education scheme could not be worked successfully and he did not want to waste pupils' time and energy by this. Therefore, he definitely stated in that letter to the District Educational Officer that he was willing to hand over the entire assets, furniture, etc., connected with the elementary school to the Government and if the Government did not choose to take over the school, he would close it from the afternoon of 30th May 1954. It cannot be said that he is not one of the foremost educationists in the south. Such people who are in the educational field should be selected and changes should be introduced only on the recommendation of such people.

“ About basic education, the Hon. Minister said that only a few schools had been converted into basic education schools, etc. I may be excused, if I say there is not only great confusion in the understanding of the scheme in the minds of the public, but there is also some confusion and also contradiction even in the minds of the Members of the Cabinet. The ex-Chief Minister said in a guide book issued by the Government. ‘ I am convinced that we should make use of the actual craftsmen who make a living by their work. The present scheme is based essentially on this conviction. The implementation of the basic education programme will in no way be adversely affected by the new scheme.’ We are made to understand, I do not know whether I am correct, that this is simply converting schools into basic educational schools. But

19th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

the ex-Chief Minister said that they are totally different and there would not be any conflict. Whatever it might be, Sir, the elementary education scheme as the Hon. Minister for Education put it, was introduced on two grounds, first on grounds of finance and then on grounds of providing education for all as required under the Constitution. So far as finance is concerned, the Hon. the Education Minister thinks that with the limited resources available, 50 per cent of the children can be educated and 50 per cent of them have to be stranded in the street. But I would put a question. In 1919 what was the percentage of children, i.e., the school-going children who were educated or whom the State educated? Then what was the state of affairs so far as finance is concerned and how in the course of 34 or 35 years, the percentage has reached fifty. In 1938, I remember—Subject to correction—the income of the State was about Rs. 16 crores. 1952, I think the income of the State increased to Rs. 50 or 55 crores. There has been a corresponding increase in expenditure on education also. Even if the present state of affairs is allowed to continue, in the course of 10 or 15 years, all the people could be educated. I do not mean to suggest for a moment that 50 per cent of the population who do not receive any education should not be taken care of. As soon as the finances of the State improve, by all means let us devote our attention to them. Till then, let them take their chance. What is the use of curtailing the school hours of the other 50 per cent of the children who attend schools now? By their attempt to take care of those who do not attend schools now, the entire population of school-going children will not be properly educated. Their attempt in this regard will only result in colossal waste of time and energy.

“ So far as craft training is concerned, it was not obligatory on the part of the pupils to learn any craft and the teachers cannot force the students to learn some craft or other. I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that we do not go to a piecegoods shop to get grocery nor to a grocery shop to get piecegoods. There should be some intellectual training in schools. There should be some schools where pupils can get intellectual training. If the Government want to give craft-training, by all means let them open schools where the pupils can get craft-training. If they say that they want to give intellectual as well as craft-training in one and the same school for the same set of pupils on the same day, it is not convincing. So long as the present conditions exist, as the Hon. Minister has pointed out, there will be a hunt for white collar jobs. Every parent, the moment he sends his boy or girl to an elementary school, wants that his boy should become a Gazetted Officer or an I.A.S. Officer or his daughter should become an Inspectress of Schools and all that. So, it is only a legitimate aspiration on the part of a parent. Why is there such an aspiration? Is it possible to provide jobs for all of them in Government service? It is absolutely impossible. Where does the defect lie? Surely, it does not lie in the entertainment of such

[Sri P. Rangaswami Reddier] [19th May 1954]

a high aspiration—I would like to call it by that term—on the part of the parents. There is so much rush and competition even for a small post like that of Sub-Registrar. The moment such posts are advertised, a number of Graduates apply for these posts. A number of Secondary School-Leaving Certificate holders apply even for the post of a peon. On the other hand, these people, who are willing to work even as peons, are not prepared to go and work in the fields along with the farmers. Nobody comes forward to take to agriculture. Why these people refuse to take up other jobs and why they refuse to go to the rural parts is worth examining. So long as there is a possibility of earning more with minimum labour or without any labour, this temptation for white-collar jobs --as the Hon. Minister calls it--would be there. In this connexion, I only wish to refer to a certain observation made by the Hon. Minister in his statement yesterday. Let me make it plain that I have no prejudice against anybody. In the course of his statement yesterday, the Hon. Minister said, 'Further my own hope was that it should be possible for children belonging to the so-called higher castes for example, the Brahmans, to learn a cobbler's job and to that extent this caste system which was based on the avocation carried on by particular persons would go and the professions or avocations as such will not have any dishonour or disgrace attached to them.' In all humility and modesty, I want to put this question to the Hon. Minister for Education. During the one year of the working of the modified scheme of elementary education, has one single parent belonging to the Brahman community come forward requesting any educational institution to train his boy for a cobbler's job or a barber's job or a washerman's job? I do not attach any indignity to all these jobs. So far as the present system continues, I challenge the Government that nobody would come forward to take up these jobs which are not considered by society as dignified. No fool in the world will come forward to take up these jobs because of the stigma attached to them and because of poor payment. I am referring to this matter as the Hon. Minister has made a mention of Brahmans. As a matter of fact, even persons belonging to the so-called other higher castes would not come forward to take up these jobs. We cannot find any elementary school teacher to train these boys and girls for these professions or avocations mentioned by the Education Minister. In conclusion I wish to offer my congratulations to the Government on their taking this bold step setting at rest all controversy. I request the Government to go into this question thoroughly by appointing a Committee, and bring forward a very suitable measure agreeable to all sections of the House and beneficial to all in this State."

11-05
a.m.

SRI P. JEEVANANDAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக சர்வ பகுதி மக்களாலும் வெறுக்கப்பட்டு, எதிர்ப்புக்கு இரையான கல்வித் திட்டம் ஒழிக்கப்பட்டது என்று கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை விடுத்தது சந்தோஷத்திற்குரியது. இங்கே இந்த மாதிரி இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கத் தகுந்த ஒரு சிறந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கிய எல்லாப் பகுதி மக்களையும் இந்தத் தருணத்தில் நான் பாராட்ட

19th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

வேண்டியவகை இருக்கின்றேன். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இந்தப் பாராட்டுதலுக்குரியவர்கள்—காங்கிரஸ் தரப்பினர் உட்பட—சகல பகுதி மக்களும், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், இன்னும் பல கல்விமான்கள் ஆகிய எல்லாப் பகுதி மக்களும் இந்தப் பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் என்பதை நான் இங்கே கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

“அதோடு மட்டுமல்ல. இன்னும் இதைவிட அதிகமாகப் பாராட்டத்தகுந்த நிலைமையில் கல்வித்திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிய ஜனசக்தி இருக்கிறதே, அதைப் போற்றுகிறேன். அதையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

“இந்த அறிக்கையை வெளியிட்ட கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், அந்த அறிக்கையில் தன்னுடைய கருத்தைப் புகுத்தியபோது, புதிய கல்வித்திட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறோமென்றும், அந்தத் திட்டத்தினுடைய தகுதியுடையவை (merit) அவர் வாபஸ் வாங்கவில்லை. அந்தத் திட்டத்தைப் புகுத்திய விதத்தையும் அவர் வாபஸ் வாங்கவில்லை. புகுத்திய விதத்தையும் சரி என்று சொல்லுகிறார். கல்வித் திட்டமும் பொருத்தமானது என்று சொல்லுகிறார். அதேசமயத்தில், ‘பொதுஜனங்கள் இதை ஒப்பவில்லை; அங்கீகரிக்கவில்லை; இதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை; அப்படி பொதுஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாத எந்தத் திட்டமும் வெற்றிபெறமுடியாது; எனவே நான் இதை வாபஸ் வாங்குகிறேன்’ என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். பொதுஜனங்கள் ஒத்துழைப்பின்மையால்தான் நான் இதை வாபஸ் வாங்குகிறேன், புகுத்தினது சரி என்றும் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தமாதிரி அவர் கூறுகிறார். அவர் அவருடைய இடத்தில்தான் நிற்கிறார். அதைத்தான் நான் இப்பொழுது கூற விரும்புகிறேன். இவ்வளவு கடுமையான ஆத்ம சோதனைக்குப் பின்னும்—ரொம்ப ஆத்ம சோதனைக்குள்ளாகிவிட்டதாக அவரே சொல்லியிருக்கிறார்—தனக்கு உயிர்க் கொள்கை மாதிரி இருக்கக் கூடிய கொள்கையை, அதாவது இந்தத் திட்டத்தை, அவர் வாபஸ் வாங்குகிறார் என்றால் அது பொதுஜனங்களுடைய வெற்றியைத்தான் காட்டுகிறது.

“முழு மூச்சோடு இந்தத் திட்டத்தை வற்புறுத்தியவன் நான் தான் என்று அவரே கூறுகிறார். இந்தத் திட்டத்தினுடைய கர்த்தாவாகிய ஞானசூரியன் என்று சுய போதையில் சிலந்தி வலைக்குள் புகுந்துகொண்டு அதையே ஒரு உலகமாக சிருஷ்டித்து அதில் ஒருவன் என்று நினைத்து இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாருடைய முதல் மாணவராக இருக்கக்கூடிய கனம் ஸ்ரீ சப்பிரமணியம் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்து, ‘பொதுமக்களுடைய கிளர்ச்சியினால், அந்தக் கிளர்ச்சியின் வெற்றியினால், அவர்கள் ஒத்துழைக்காததனால், அவர்கள் வேண்டாததால் நான் இதை வாபஸ் வாங்குகிறேன்’ என்று சொல்லத் தகுந்த வாய்ப்பு இந்தச் சபையில் கிடைத்திருக்கிறதென்றால், இதற்குக் காரணமாக உள்ள ஜனசக்தியை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது என்று இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் நான் இருவில் தட்டுத் தடுமாறிக்கொண்டு இருக்கிறேன் என்று கூறுகிறார், தனிப்பட்ட முறையில், தனி நபர் என்ற முறையில். ஆனால், இந்த ராஜ்யத்தின் கல்வி அமைச்சர் என்ற தோரணையில் தீர்க்கணசுத்தியுடன் ஒத்துழைக்கத்தயாராய் இருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே, இரண்டு விதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். கல்வித்திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இதை வாபஸ் வாங்கினதில் தான் தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு இருவில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அதே சமயத்தில், ‘நான் திரிகரணசுத்தியுடன் ஒத்துழைத்து மக்களுடைய திட்டத்தை முன்னேற்றவேண்டும்.’ என்று சொல்லி அதையும் செய்வதற்குத் தயாராய் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார். இது நமக்குப்பரியாத கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. கடுமையான ஆத்மசோதனை

11-10
a.m.

[Sri P. Jeevanandam] - [19th May 1954]

செய்யக்கூடிய இதே இடத்தில் இருந்துகொண்டே திரிகரண சுத்தியுடன் தன்னுடைய வேலையைச் செய்யப் போகிறேன் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

“ அவருடைய அறிக்கையில் இரண்டு அம்சங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். கல்வித்திட்டம் என்று சொல்லும்போது தேசியத் திட்டம் என்று கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார். தேசியத் திட்டத்தில் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறியாதது அல்ல. கல்வி நிபுணர்கள் என்று சொல்லும்போது பெரும்பாலான கல்வி நிபுணர்கள் சொல்வது அப்படியானால், புதிய கல்வித்திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பாய் இருந்தவர்கள் சென்ற கால கண்ணோட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு சர்க்கார் பொறுப்பாக நடக்கமுடியும் என்று கூறுகிறார்.

“ கல்வித்திட்டம் வருகிறபோது, இந்தக் கல்வித்திட்டம் சர்வஜன கல்வித்திட்டம் (Universal Education) எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்க வேண்டும், Right type of education கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார். (கனம் மந்திரி அவர்கள் merit அதர்வது தகுதியுடைமையைத்தான் கவனத்தில் வைத்துச் சொல்கிறார். மக்களுடைய பாதையாக விளங்கவில்லை.) சரியான கல்வித்திட்டம் வேண்டுமென்று கூறுகிறார். எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார். இன்றைக்கு 22,138 பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தபோதிலும், 100-க்கு 50 பிள்ளைகளுக்குத்தான் கல்வி கொடுக்க முடிகிறது என்றும், இன்னும் 50 சதவிகிதமுள்ள குழந்தைகளுக்கும் கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு மேற்கொண்டு 6 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்றும் அவர் சொல்லுகிறார். அவர் கூறியதில் இரண்டைத்தான் கவனிக்கவேண்டும் : ஒன்று கல்விவிநுடைய உள்ளடக்கம் (Content). மற்றொன்று அதற்கான செலவு—பொருளாதாரம். பொருளாதாரம் என்று சொல்லும்போது அமைச்சர் கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொருளாதாரத்துக்கு வேறு வழி கிடையாது. ஆதலினால் இந்த ‘ஷிப்ட் முறை’ கொண்டுவரப்படுகிறது, என்று அவர் கூறுகிறார். அப்படிச் கூறிவிட்டு ‘ஒரு சிலருக்கு மட்டும் கல்வி கொடுப்பதோடு நிற்காமல் பெரும்பாலோருக்கு கல்வி கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்று கூறுகிறார்.

“ நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால் : மிச்சம் இருக்கக் கூடிய 50 சதவிகிதமுள்ள பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தருவது இருக்கட்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவே, இருக்கிற இடத்தில் அங்கு உள்ள பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகின்றார்களா? போகாவிட்டால், ஏன் அவர்கள் போகவில்லை? பொருளாதாரம்தான் அதற்குக் காரணம். மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையில் நெஞ்சு உருக்கிறார். ஏழை மக்களுடைய குழந்தைகள் சமுதாயத்தில், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடச் சூழ்நிலையையும் அனுமதிக்கவில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளும்போது, உங்குரல் ‘கூடாது, கூடாது’ என்று கரையிலை உச்சிமேல் நின்று கூவுகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், ஏழ்மை இருக்கும்போது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும்போது, பிச்சைக்காரத்தனம் இருக்கும்போது, கிடைப்பது போதாது என்று இருக்கும்போது, இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, தன்னுடைய அருமையாக வளர்த்த பெண்ணை சாணி பொருக்கிக்கொண்டுவர அனுப்பிக்கொண்டு, முருகனை மாடு மேய்க்க அனுப்பும்போது, பக்கத்திலுள்ள அடுத்த ஊரில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது. (கனம் அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட நேரம் நெருங்குகிறது என்பதை கனம் சபாநாயகர் அறிவித்தார்) ஆகவே, நான் விஷயத்தை விவரிக்க விரும்பவில்லை. சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ தாரணங்கள் சரியல்ல. அனுமதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் போது பல சந்தர்ப்பங்களில் நம்முடைய சர்க்காருக்கு, கல்வியை எந்த முறையில் மக்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்றும், மாகாணத்தில் இருக்கக்

19th May 1954] [Sri P. Jeevanandam]

கூடிய பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் எப்படி அளிக்கமுடியும் என்பதையும் பல சந்தர்ப்பத்தில் காட்டியிருக்கிறோம் என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆகையால், கொடுக்கவேண்டிய கல்வி நம்முடைய நாட்டுக்குப் பெருவாரியான விவசாயக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் விஞ்ஞான ரீதியாக, நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு என்பதைக் கவனத்தில்வைத்து நவீன கண்ணோட்டத்தைக் கவனத்தில் வைத்து, அதே நேரத்தில் நம்முடைய கைத்தொழில், தொழிற்சாலை சிறந்த நாட்டுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று நமக்கு விஞ்ஞானத் துறையில் கல்வி கொடுக்க வேண்டும். தேசபக்தியை வளர்க்கக்கூடியதாகவும், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடியதாகவும் கல்வி இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பழைய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றியே திருப்திப் படுகிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். புதிய கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்தார்கள் என்று கூறினால், பழைய கல்வித்திட்டம் நீடித்துஇருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அப்படி இதற்கு வாதம் கற்பிக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு நண்பர்கள் யாரும் அப்படிப் பேசக்கூடாது. சர்க்கார்த் தரப்பிலும், இந்தக் கல்வித்திட்டம் ஒழிந்தாலும் நம்முடைய நாடு இன்றைக்கு வளர்ந்துவரும் நிலைமைக்கேற்ப ஒரு ஜனநாயக தேசிய கல்வித்திட்டம் வேண்டுமென்பதில் இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இல்லை. கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலும் அந்தக் கருத்து இருக்கிறது. அதை நாம் கவனத்திற்கொண்டு, எந்தத் திட்டம் கொண்டுவந்தாலும் கட்சிகளை மறைத்து, பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மறைத்து, போகிற போக்கில் சென்று போய்விடாமல், இப்பொழுது ஏற்பட்ட சிக்கல்களெல்லாம் இனியும் ஏற்படாமல், பொதுமக்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், கல்விமான்கள், கட்சித் தலைவர்கள் ஆகிய எல்லோருடைய அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தாராளமாகப் பெற்று புதியதொரு கல்வித்திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அதுவும் வெகு சீக்கிரமாகவே வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ May I make a request to you, Sir? Mr. Deputy Speaker, I may be permitted to speak some time later, as I am not yet ready to speak.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Some time later? That means not to-day, as the Debate will be concluded by 12-30. The Hon. Minister will be called upon to reply at 12. So, the hon. Member can speak even now.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ Yes, Sir.

11 20
a.m.

“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I regret I do not find my way to congratulate the Government on the decision that they have taken with regard to the Modified Scheme of Elementary Education. Sir, the reasons given for the introduction of the modified scheme are so compelling that the continuance of the scheme was the only conclusion which one could arrive at from the reasoning which the Madras Government gave in the matter while introducing this scheme.

“ Sir, as a matter of fact, the merits of the scheme have been appreciated not only in this State, but in neighbouring States and in distant States like the East Punjab and similar other States where they are giving serious consideration to the idea of introducing this scheme in their own States. When that is the appreciation which

[Sri K. M. Seethi Sahib] [19th May 1954]

the scheme is having, it is a tragedy that the Madras Government was compelled to abandon the scheme even 'without giving it a fair trial.' It is not a wise or discreet policy for the Government to follow, launching a scheme one fine morning and then giving it up the next morning. As a matter of fact, in introducing any new scheme, there is a lot of unsettling of the old order of things and when that unsettling has been effected, to say the very next day that we have to revert to the old order of things by giving up the new scheme will be driving the people to a state where there will be absolute uncertainty in regard to the solution of some of the vital problems affecting them.

"Sir, I respectfully submit that in this matter, it is really an irony of fate that the Congress Legislature Party, on account of internecine quarrels and squabbles in the Party itself, was compelled to give up the scheme which it was hugging till the other day and is now reverting to the old order of things, giving the consolation that they are going to appoint a Committee to examine the question *de novo*. As a matter of fact, the appointment of a committee was made by this Government and all kinds of considerations were given to the new elementary education scheme by that committee and recommendations were made by that committee for rectifying some of the defects in the working of the scheme. The Government have been doing their best to popularize the scheme; teachers and the general public were gradually reconciling themselves to the scheme and there was appreciation in different parts of the State and outside for this scheme.

"From the very beginning, the Communist Party have been opposing this scheme and parties sponsored and inspired by the Communist Party have been opposing this scheme. I can very well understand all that. But it is regrettable that the Government should have given up the scheme on account of all this opposition.

"Sir, the two evident benefits of the scheme are: first, the multiplication of the number of children educated by the double shift; that is, where we could ordinarily educate only 50 children, under the scheme, we could educate 100 children and that is a fact which cannot be gainsaid and it is a great advantage in the matter of liquidation of illiteracy in the State. This could have been achieved by the scheme. Secondly the idea of the scheme was to give a vocational bias to the young children even in the elementary stage, so that when they become fully educated they will not be averse to take to any industry, trade or job instead of going about hunting for employment in Government offices or in quasi-Government organizations and institutions. So the obvious advantage of this scheme was to abolish illiteracy and also to solve the problem of the educated unemployed which is becoming a serious problem in our State. When these advantages are obvious and patent as far as this modified scheme is concerned, it is really a travesty of truth to say that this scheme is going to ruin the country and perpetuate caste distinctions and cast prejudices.

19th May 1954] [Sri K. M. Seethi Sahib]

" Sir, I respectfully submit that, in a State like the East Punjab, there is no question of caste or creed as we are having here. When such a State should think of following this scheme, why should we not? The shift system is not a novel system and the advantages of it are well-known.

" Therefore, I feel, I submit, Sir, that the Government instead of succumbing to the pressure that was brought to bear upon them by the Congress Legislature Party should have bravely pursued the scheme and if they had only tried it for a couple of years, we would have certainly seen the wonderful results produced by that scheme. Even critics of the scheme would have by then become admirers and votaries of the scheme when those results are achieved. In this view of the matter, I feel extremely sorry that the Government should abandon the scheme. My only request to the Government is that this might be a temporary aberration on their part and the time will not be far off when the Modified Scheme of Elementary Education, with the errors, if any, in it rectified, will be re-introduced in this State and the State will have the benefit of that most laudable and beneficent scheme."

DR. K. B. MENON :—" Hon. Deputy Speaker, Sir"

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" On a point of order. Sir, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களையே பேச அழைக்கின்றீர்களே. சர்க்கார் கட்சியிலிருந்து பேசுவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" சர்க்கார் கட்சியிலிருந்து யாரும் பேசுவதற்கு முன் வரவில்லை. அதனால்தான் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களையே பேச அழைக்கிறேன்."

DR. K. B. MENON :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, the statement that was made by the Hon. Minister for Education yesterday is a clean, clear and lucid exposition of the case. He has made a clean breast of himself and has unreservedly placed all the facts before the House, including his own personal reactions. It is unfortunate, however, that the House has been called upon to share in the last rites, the House having had no opportunity or no hand or no share in the framing of the scheme itself. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'The Government took the decision. And you wanted the debate.') Well, I am afraid it is wrong procedure that the House was not taken into confidence either while introducing the scheme or while dropping the scheme. It is not helpful in setting up good precedents for an infant Democracy. The Hon. Minister in the course of his statement said as an explanation for this that his predecessors never consulted the House on similar occasions. I would like to tell the Hon. Minister that many wrongs never make one right and that it was obviously the privilege of the House to have had a discussion and that the failure to do it earlier has contributed largely to the misunderstanding that has caused the dropping of the scheme now.

[Dr. K. B. Menon] [19th May 1954]

" Apart from this, the Hon. Minister, I suppose, will concede that this was *the* most important sweeping change that has been effected in elementary education since the Act of 1920. Of course, the proposal of Basic Education is there, but that has not gone beyond the proposal stage and I do not believe that in the near future it will be possible even for the Government to implement that scheme in full. The Hon. Minister in his statement regretfully stated that out of the 22,000 or more schools in the State, only a little more than 700 are Basic Schools.

" As far as the Modified Scheme of Elementary Education is concerned, it was introduced over-night all over the State in the 22,000 schools and the shift system was made to be worked immediately. That came as a bolt from the blue to the parents, to the people, to the teacher and the taught. Naturally, it roused a barrage of opposition inside and outside the House, both on the merits of the scheme and also in the way in which it was initiated. The Hon. Minister in the course of his statement expressed his undying faith and confidence in the efficacy and efficiency of the scheme. I am doubtful whether he has facts to prove that the scheme is efficacious and efficient. In spite of the propaganda and the publicity that the scheme has received, the Government have not been able to prove the one simple fact that there has been an increase in the number of boys and girls attending the schools during the time the Modified Scheme of Elementary Education has been working—and the time that the Scheme was in working has not been very small, for, it has been there for one academic year. The taste of the pudding is in the eating and the acid test of a scheme is in its results. One test for this scheme is increase in the number of children in the schools. Are the Government able to prove that now? I do not think so. So, naturally, a decent burial has been given to the whole scheme.

" The question is, 'What next?' That question, the Hon. Minister himself pertinently posed in his statement and said that we go back to the old system. The general adage is 'old order changeth yielding place to the new', but here we are seeing the reverse of it. We are going back to the old system. Now, is the old system satisfactory? There again, the Hon. Minister has said that it is not satisfactory and that he is going to appoint a Committee to go into the whole question of elementary education. I do not wish to go into details or into all the criticisms with regard to the old system. I hope, since it is a question of education and it is a question of primary education, that the Government will give ample time and thought to the problem and to the Committee and place the findings of the Committee before the House and give the House ample opportunity to discuss the subject before taking a decision.

" Before I conclude, I wish to make one more point and that is with regard to finance. The Hon. the Minister for Education in his statement gave a good account of the financial implications

19th May 1954]

[Dr. K. B. Menon]

of the whole problem of Education both from the point of view of the State and from the point of view of the Union. I am inclined to think that it is an understatement. The financial implications of the scheme are very heavy but whatever be the cost the nation and its people have to make sacrifices because it is a question of education of the little kids who are after all the wealth of the nation. In this connection, I would like to quote again the Union Finance Minister and tell our Finance Minister here that money is not the problem but organization is the problem. When there is organization, I believe money will be forthcoming. We have insurance for unemployment; we have insurance for health and insurance is a method of sharing responsibility and sharing the burden when the State alone is not in a position to shoulder the whole responsibility. It is the duty of the people to do it. Sir, even though taxation may be very unpopular, I believe that taxation particularly for education would be welcome, if an assurance that the whole proceeds of it will be entirely earmarked for the education of our children. Then there will be better response and less resentment on the part of the people. I therefore, suggest that the State invent a kind of education insurance whereby the responsibility can be thrown on the people, on the parents and on the State. What the details of the scheme are I am unable to give now. That is the only suggestion that I can make now to solve the problem of finance."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் மக்கள் விரும்பாத, மக்களால் வெறுக்கப்பட்ட கல்வித்திட்டத்தை கைவிட்டேன் என்று கல்வி மந்திரி அவர்கள் சபையில் கூறியதாவது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். ஆயினும் அதற்கு அவர் கூறிய காரணம் சிறிதும் பொறுத்த மில்லையென்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமலிருக்க முடியாது. இந்தக் கல்வித்திட்டமானது ஒரு கல்வி நிபுணரால் தயாரிக்கப்பட்டது அல்ல. அந்தக் கல்வித்திட்டத்தைப் பலாத்காரமாக இந்த ராஜ்யத்தில் புகுத்தினாரே தவிர அவர் கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்து கொண்டு அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சில தினங்களுக்கு முன்னால் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி அரசியலார் கொண்டுள்ள கருத்து என்னவென்று கேட்கிற காலத்தில் கல்வி மந்திரி அவர்கள் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை கைவிடுவது சர்க்காரின் முடிவு என்று சொல்லியிருந்தால் அது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தக்கதாக இருந்திருக்கும். நேற்றும் கூட ஒரு 35 நிமிஷ நேர பிரசங்கத் திருப்பி பின்னரே நான் எதிர்பார்த்த, இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் எதிர்பார்த்த, இந்த மாகாணத்து மக்கள் எல்லாம் ஆவலோடு எதிர்பார்த்த ஒரு விஷயத்தை, அதாவது இந்தக் கல்வித்திட்டத்தைக் கைவிட்டேன் என்ற சொல்லை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கே, சர்க்கார் இந்தக் கல்வித்திட்டத்தைக் கைவிடுவதென்றால் இதன் மீது விவாதம் எதுவும் வேண்டாமென்று சொன்னேன். இந்தக் கல்வித்திட்டத்தைக் கைவிட்டோம் என்று மாதமும் சொல்லியிருந்தாரானால் இன்றைக்கு விவாதமே தேவைப்பட்டிருக்காது. அதற்கு மாறாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பேச்சிலிருந்து எதுவும் தெளிவாகவே புலப்படவில்லை. "இந்தக் கல்வித்திட்டம் உபயோகமற்றது. நாட்டு மக்களுக்கு நலன் அளிக்கக் கூடியது அல்ல", என்றெல்லாம் இந்த மாகாண கல்வி நிபுணர்களும், பெற்றோர்களும், பொதுமக்களும் சொல்லி வருகிறார்கள். அதை லட்சியம் செய்யாது, இந்தக் கல்வித்திட்டம் தான் உயர்வானது, மிகவும் நன்மை கொடுக்கக் கூடியது, என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு

[Sri S. Swayamprakasam] [19th May 1954]

அதாவது மக்களின் அபிப்பிராயத்தை நான் ஏற்க முடியாது என்பதைப் போலச் சொல்லிவிட்டு இப்போது இதைச் சர்க்கார் கைவிட்டது. இருந்தாலும் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இதைப் பரிசீலனை செய்யும். அக்கமிட்டியின்சுபார்க்களையும் கூட ஒப்புக்கொள்ளும் என்று பேசியிருப்பது கவலைக்கு இடமளிப்பதாகும். இந்தச் சபையில் கைவிட்டேன் என்று சொல்லியவர்கள் எம்ல் சபையில் ஸ்ரீ ஜான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது “ஸஸ் பெண்ட்டு”, என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து தாற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் பொருள் கொள்ள வேண்டும். இது ரொம்பவும் தவறானது. எதிர்காலத்தில் இன்னொரு கலகத்தை ஏற்படுத்தாமலிருக்க வேண்டுமென்பதாக நான் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மக்கள் விரும்பவில்லை. ஆகவே இதைக் கைவிட்டோம் என்று சொல்லியிருந்தால் போதும். அதில் ஆட்சேபணை யிருக்கமுடியாது. அதைவிட்டு இந்தத்திட்டம் நல்ல திட்டமென்று மக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மாறாக கருத்துக்களை வெளியிடுவது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்பது தான் எங்கள் அபிப்பிராயம்.”

“இந்தக் கல்வித்திட்டமானது கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரது சொந்த மூளையைக் கொண்டு சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அவர் ஒரு கல்வி நிபுணர் அல்ல என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதைப்போலவே இந்தக் கல்வித் திட்டத்திற்கு முழுமூச்சாக ஆதரவு தேடிய நமது கல்வி மந்திரி அவர்களும் ஒரு கல்வி நிபுணர் அல்ல.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am not an expert. If I am an expert, then I am disqualified to be a Minister.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“அவரே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். அப்படியிருக்கும்போது அவர் “இந்தக் கல்வித் திட்டத்தில் ஒரே வரைங்களும், வைரேயங்களும் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் அருமை பெருமை சொல்லி முடியாது,” என்றெல்லாம் வானளாவப் புகழ்வதன் பொருளைத்தான் நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அதோடு இன்றையதினம் பேசிய ஸ்ரீ சதி சாகிப் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு மலபார் முஸ்லிம்கள் ரொம்பவும் ஆதரவு காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். மலபார் விஷயம் எப்படி என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் என் தொகுதியில் இருப்பது, இருபத்தையாயிரம் முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் சென்று இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி கேட்டதற்கு அவர்கள் உடனே இதை அரசாங்கம் கைவிடும்படியான நடவடிக்கையை என்னை எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த நாட்டில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மாத்திரமல்ல, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒருமுகமாக இந்தத் திட்டம் கெடுதி விளைவிக்கக் கூடியது, இதைக் கைவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் மக்கள் கருத்துக்கு மதிப்புக்கொடுக்காத ஒரே ஒரு நபர் இருந்தார் என்றால் அது ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரிதான். இன்றைக்கு அவருடைய சீப் பின்னையாக கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். மக்கள் கருத்துக்கு இவரும் மதிப்புக்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். மக்கள் ஒருமுகமாக இந்தத் திட்டம் கெடுதி விளைவிக்கக்கூடியது என்றால் இன்றைக்கு கல்வி மந்திரி அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப்போல் உயர்ந்த திட்டமே கிடையாது என்று சொல்லுகிறார். ஆகவேதான் மக்களின் கருத்தை மதிக்காத கல்வி மந்திரி போக்கு எங்கு கொண்டபோய்விடுமோ என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் கைவிடவேண்டுமென்று சொன்னதற்காக நான் கைவிடவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டது. ‘I belong to that party and am a Minister here because I belong to that party. As long as I continue to be Minister, I am bound to obey the mandates given by that party.’ என்று சொல்லும் ஒரு தன்மையைத்தான் பார்த்தோம். எதிர்க்கட்சி சொல்வதைப்பற்றி அவர் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மக்களின்

19th May 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

அபிப்பிராயத்தையும் மதிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவரது பேச்சு ஜனநாயகத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டாமலிருக்கவும் முடியாது. மக்களின் கருத்துக்கு மதிப்புக்கொடுக்காத கல்வி மந்திரியாராவது உண்டென்றால் அது கனம் சப்பிரமணியம்தான் என்று சொல்லிவிடலாம்.

11-40
a.m.

“கைவிட்டது கைவிட்டதாகவே இருக்கவேண்டுமே தவிர அதை வேறு வகையில், வேறு ரூபத்தில் கொண்டுவருவதற்குக் கல்வி மந்திரி இனி முயற்சி செய்தாரானால் அது இந்த ராஜ்ய மக்களின் ஆத்திரத்தை அதிகப்படுத்தும். மறுபடியும் ஒரு கிளர்ச்சி நாட்டில் உண்டாகுமென்பதை அவருக்கு எடுத்துக்காட்டி எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். அமைக்கப்படப்போகின்ற கமிட்டிக்கு இதே திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்ற சிபார்சு செய்வதைப்போல இவர் பேசுவது சரியல்ல. அமைக்கப்படப்போகின்ற கமிட்டி இந்த ராஜ்ய மக்களின் பூரா அபிப்பிராயத்தையும் முதலில் அறியவேண்டும். பின்னர் சட்டசபையில் அதன் யதார்த்த விவாதிக்கப்படவேண்டும். இனி எந்தச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தாலும் அது ஜனநாயகத்திற்கு உட்பட்டு சபை அங்கத்தினரைக் கலந்துகொண்டே கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் பெற்று அறிச்செய்ய மக்கள் சார்பாக, இந்த ராஜ்யக் குழந்தைகளின் சார்பாக, இந்த ராஜ்ய ஆசிரியர்களின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

“எத்தனையோ குழந்தைகளுடைய கல்வி இன்றைக்கு பாழாக்கிக்கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லமுடியாது. சில நேரங்களில் அந்தக் குழந்தைகள் தக்க முறையிலே வளர்ந்து அதாவது ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களைப்போல, ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களைப்போல, சப்பிரமணியம் அவர்களைப்போல வந்திருக்கக்கூடும். அவர்களுடைய ஒரு வருஷ படிப்பு எந்த முறையிலும் பாழாக இருக்கமுடியும் என்று சொல்ல முடியாது. நிறைவேற்றப்பட்ட புதிய கல்வித் திட்டம் நாட்டிற்கு உகந்ததல்ல என்ற மக்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, ஜனநாயகத்தை மதிக்கும் வகையில் அதைக் கைவிட்டு முன் வந்திருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாங்கள் ஆதரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் உட்பட இந்த தீர்மானத்தை வரவேற்கிறோம். ஆனால் சப்பிரமணியம் கூறியுள்ள மற்றவைகளை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இன்றைய அரவில உள்ளதை நாங்கள் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் தக்க அறிவாளிகளை வைத்துக்கொண்டு, பரிசீலனை செய்து, பொதுமக்களுக்கு சமத்தவமான எம்மதமான ஒரு சட்டத்தை, அம்மாதிரியான ஒரு கல்வித் திட்டத்தை எதிர்காலத்தில் புதுத்தேவண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-43
a.m.

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியவர்களில் நானும் ஒருவன். அதனுடைய நோக்கம் இந்தத் திட்டம் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று தெரிந்தும், விவாதம் வேண்டுமென்றதன் நோக்கம் எதிர்காலத்திலே கல்வித்திட்டம் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கு இந்த சபையில் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஆனால் கல்வி மந்திரி அவர்கள் நேற்று செய்த பிரசங்கத்திலே கடந்த காலத்தைப் பற்றியும் சில விஷயங்களை பேசும் சந்தர்ப்பம் உண்டாக்கியிருக்கிறார். நாங்கள் அவருடைய சங்கடத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவர்களிடத்திலே கொஞ்சம் அனுதாபம் காட்ட வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் அவர் அதை உணர்வாரானால் போதும். ஆனால் அவர் அதைப் புதுத்திய காலத்திலேயும், அதற்குப் பின் தொடர்ந்தும் சரி, இந்தத் திட்டத்தை அவர் பெரிதும் ஆதரித்து, அதை அவர் தன்னுடைய சொந்த சொளகரியத்துக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள். அதுதான் இப்பொழுதுள்ள ஒரு பெரிய சங்கடம். கொஞ்

[Sri M. Kalyanasundram]

[19th May 1954]

சம் திருந்த யோசனை பண்ணியிருந்தால் முன்னர் இது விஷயம் நடந்த காலத்தில் திருத்தியிருக்கமுடியும். இப்பொழுது இந்த சபையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. அப்பொழுது அதை சொந்த செளகரியத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதால், இன்றைக்கு அவர் இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வதைப்பற்றி அவர் ரொம்பவும் அதைரியப்படுகிறார். அதைத் தனக்கு நிகழ்ந்த ஒரு தோல்வியாகக் கருதுகிறார். ஆனால் அவர் தன்னுடைய குழந்தைகளுக்கு எதிர்காலத் திலே ஒரு நன்மையைச் செய்கிறோம் என்ற நோக்கத்தோடு இதைப் பார்த்தால் அவருக்கு இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க தைரியம் ஏற்படும். நேற்று செய்த அவருடைய பிரசங்கம் ஒரு தைரியசாலி செய்யக் கூடிய பிரசங்கமாக இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தைரிய சாலி என்ன செய்யவேண்டும்? ஜனங்கள் எதிர்க்கிறார்கள்; எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள்; சர்க்கார் கட்சியிலுள்ளவர்களும் அதைக் கைவிட்டுவிட வேண்டுமென்றும், வரபஸ் வாங்கவேண்டுமென்றும் எதிர்க்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகையால் அவர் உடனே அதற்கான வைகளை தைரியமாகச் செய்ய முன்வரவேண்டும். இப்போது இங்கு சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாததற்கு கூட ஏதாவது மர்மம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி கேட்பதற்கு உரிமையில்லாவிட்டாலும்கூட, இந்த அமைப்பு தோற்றத் திலேயே அவர்களுக்குள் ஏதோ புக்ககிறத என்று எந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ உங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்போவதில்லை.”

* **SRI M. KALYANASUNDRAM** :—“ இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை அவர்கள் அதாவது சர்க்கார் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை அவர் நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியிருந்தும் நமது கனம் கல்வி அமைச்சர், மட்டும் அதை ஒரேமுகமாக ஆதரித்தே பேசியிருக்கிறார். சமீபகாலம் வரை ஒருமுகமாக மற்ற எல்லோராலும் இத் திட்டம் வெறுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை இவர் கைவிடுவது தனக்கு ஒரு பெரிய கௌரவம் குறைந்து விடுவதாகவும், தனக்குள்ள பெருமை நோக்கத்தோடே பார்த்து இவர் செய்துள்ள பிரசங்கமானது அவரிடத்திலே இருக்கக்கூடிய கோழைத்தனத்தைத்தான் காட்டுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒருவர், இன்னும் தன் மனத்திலே வேறு வகையான எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பவர், திட்டத்தை கைவிடுவதற்கு பிரியமில்லாதவர், இனியும் கல்வி மந்திரியாக எப்படி வேலை செய்ய முடியுமென்றுதான் தெரியவில்லை. தன் திட்டம் நிறைவேறாமல் போய்நிறே என்பதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மறுபடியும் குழப்பத்திற்கு ஏதாவது இடம் இருக்குமோ என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ இந்தத் திட்டம் வாபஸ் செய்யப்படுவதை வெளியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் வரவேற்கிறார்கள்; சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வெற்றிதான் இது. அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் இவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சிகளும், குழப்பங்களும் நடந்த திட்டத்தை கைவிடுகிறோமே என்று நினைத்தால் அது அவர்களுடைய தப்பு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அரசியல் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர் இந்த புதிய கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்தே இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்தத் திட்டம் குறித்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும், பொது மக்களும் எதிர்ப்பும், வெறுப்பும் காட்டுகிறார்கள் என்பதற்காக கைவிடப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் கட்சி மனப்பான்மையே பார்க்கக் கூடாது; பொதுஜன அபிப்பிராயமே மிகவும் முக்கியம். இது

19th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

பற்றி முன்னால் மாஜி மந்திரியாக இருந்த ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களே மனமுடைந்து ஒரு வார்த்தை கூறியுள்ளார். இந்த சபையின் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களே இதற்கு பெரும்பாலும் முரணாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது எதைக் காட்டுகிறது? இந்த திட்டத்திலே மக்களுக்குள்ள வெறுப்பைத்தான் காட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டம் வாபஸ் வாங்கப்படுவதால் எல்லோரும் சந்தோஷம்தான் படுவார்கள். இதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மேலும் நடந்துள்ள விஷயத்தைப் பற்றிய விவரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“யார் கல்வி மந்திரியாக வந்தாலும், அல்லது இருந்தாலும் அதைப் பற்றிய கவலை எங்களுக்கு இல்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கவலைப்படும் பிரயோஜனமில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கவலைப்பட மாட்டோம். ஆனால் 11-50
யார் யார் எப்படி என்ன விஷயங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் a.m.
விழிப்பாக கவனித்துக்கொண்டு வருவோம். ஆனால் அதுபற்றி கவலைப்
பட்டுக்கொண்டிருக்க மாட்டோம். ரொம்ப சாமர்த்தியசாலி வந்தாலும்
சரி, வராவிட்டாலும் சரி அல்லது திறமை சாலி வந்தாலும் சரி, திறமை
யற்றவர் வந்தாலும் சரி அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட மாட்டோம்.
ஆனால் யார் இங்கு வந்து உட்கார்ந்தாலும், இந்த இடத்திலே வந்து உட்
காருபவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் விஷயம் மட்டும் ஒரே மாதிரியாகத்தான்
இருக்கும். அதுபற்றி சந்தேகமே வேண்டாம். எல்லாம் ஒரே குட்டை
யில் ஊறிய மட்டைகள் தானே? இதிலே யார் அதிகம் ஊறி இருக்கிறார்
கள், யார் அதிகம் ஊறவில்லை என்று பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. இப்
படி ஊறியிருக்கிற மட்டைகளுக்கு ஒருவித கொள்கையும் இல்லாததால்,
இந்தக் கட்சியிலிருந்து யார் வந்தாலும் அவர்களுக்கு தேசத்தினுடைய
முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய எண்ணமே இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்
துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி மந்திரியாக இருப்பவரைப் பற்றி
நாங்கள் கவலைப்பட வில்லை. யார் வந்தாலும் சரி. கடமையைச் செய்கி
றார்களா என்பதைத் தான் நாங்கள் கவனிப்போம். எதிர்காலத்திலே
இந்த மாதிரி அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதில் தான்
நாங்கள் கவலைப்படுவோம். இந்த மாதிரியான மந்திரி சபை தான்
அமைய வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கருத்துமல்ல; அவ்வாறு யாரா
வது மனதிலே உருவாக்கிக் கொண்டால் அது அவர்களுடைய தவறுதான்.
உலகம் போகிற போக்கைப் பார்த்து நாம் எந்தத் திட்டங்களையும் தயா
ரிக்கவேண்டும். எதிர்காலத்திற்கு உகந்ததான ஒரு திட்டத்தைத் தயா
ரிக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் தங்களுக்கு மிகவும் உகந்தது
என்று சொல்லக்கூடிய ஆதாரக் கல்வியைப் பற்றி சொல்லலாம். ஆனால்
இன்றைய உலகம் போகிற போக்கிலே அக் கல்வித் திட்டமும் உகந்ததல்ல
என்றே சொல்லவேண்டும். இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை
ஒழித்துவிட முடியும். தொழில் பிரச்னை திரும் என்றெல்லாம் கூறலாம்.
ஆனால் அதனுடைய வளர்ச்சியை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அத்
திட்டமும் நம் நாட்டுக்கு உகந்ததல்ல என்றுதான் கூறவேண்டும். இவை
சனை யெல்லாம் பற்றி சபைக்கு வந்தால் அப்பொழுது திருத்தி மைக்க
பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இனி வரக்கூடிய அதாவது பழைய கல்வித் திட்டம் மிகவும் சிறந்தது என்றும் நாங்கள் கூறவில்லை. அன்னியர் ஆட்சி செய்த காலத்திலே அவர்களுடைய சுயநலத்திற்காக வேண்டி நம்மை அடக்கியான அவர்களிடமிருந்து இந்த பழைய கல்வித் திட்டம் அமைந்துள்ளது. அதிலே பல குறைகள் இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அந்த திட்டத்தை மாற்றியமைக்க சில நிபுணர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த தேசத்தினுடைய கல்வி நிலைக்கு ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் தேவையில்லை. அதற்குப் பதிலாக தேசத்தினுடைய எதிர்காலத்

[Sri M. Kalyanasundram] [19th May 1954]

11-53
a.m.

திலே அக்கரைகொண்டவர்கள் அதிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட, இக்கமிட்டியில் பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளையும், குறிப்பாக உபாத்தியாயர் ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த கமிட்டி நடத்தக்கூடிய விசாரணை பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும். பொது ஜனங்கள், ஸ்தாபனங்கள் சார்பில் யார் வேண்டுமானாலும் அந்த விசாரணைக் கமிட்டியின் முன்பு அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அந்த விசாரணைக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை மறுபடியும் சர்க்கார் பரிசீலனை சமயத்தில் பிரசுரித்து மீண்டும் மக்கள் அந்த சிபாரிசுகளின் மீது தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த பிறகு இந்தச் சபை முன் அது ஒரு சட்டமாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். அதாவது ஆரம்பக் கல்விச் சட்டம் என்று இயற்றப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா மக்களினுடைய கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கும்படியான ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டால்தான் இந்தச் சர்ச்சை ஒருவாறு தீர்க்கமுடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“எந்தத் திட்டம் நடைபெறவேண்டுமானாலும் அந்தத் திட்டத்தினுடைய வெற்றி அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களின் கையில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குக் காரணமான ஊழியர்கள் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் ஆவர். இன்றைக்கு ஆரம்ப ஆசிரியர்களிடையே உற்சாகம் இல்லை. புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு அவர்களிடமிருந்துதான் பிரதானமாக வந்திருக்கிறதென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மந்திரி அவர்களுடைய பிரச்சுத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் ‘4½ கோடி ரூபாயிலே இந்த ராஜ்யத்திலே உள்ள குழந்தைகளுக்கெல்லாம் படிப்பு கொடுத்துவிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் புதிய கல்வித்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்ய நிதி நிலைமை நம்முடைய நிதி மந்திரியினுடைய காலத்திற்குள்ளாக புரட்சிகரமாக மாறிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது. இதே பிரச்சினையே அவர் முன்னால் வருஷா வருஷம் இருக்கப்போகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறவரையில், பணச் செலவமைப்பும் பார்க்கிறவரையில் உபாத்தியாயர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்க அவர்களால் முடியாது. குறைந்த சம்பளத்தில், குறைந்த உபாத்தியாயர்களிடம் அதிக வேலை வாங்கவேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இவர்கள் இருக்கும்வரையில் எந்தத் திட்டமும் உருப்படமுடியாது. உபாத்தியாயர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டுமானால், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளையும், வேலை நேரத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஆரம்பக் கல்வியில் ஜனங்களிடத்தில் உற்சாகம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் கிராம மக்கள் பிள்ளைகளை அனுப்ப முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளை அனுப்புவதற்கு உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சட்டம் இயற்றி விட்டால்மட்டும் போதாது. பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பக்கூடிய அளவுக்கு உற்சாகம் ஏற்படவேண்டும்.

“ஆரம்பக் கல்விக்கான பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிப்பை தனிப்பட்டவர்கள் கையில் விடாமல், சர்க்கார் “லிஸ்பஸ்” லை நிர்ணயம் செய்து ராஜ்யம் பூராவும் ஒரேமாதிரியான பாடப்புத்தகங்கள் இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். ஏழையாக உள்ளவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக புத்தகங்கள், இன்னும் சிலைடங்கள், முதலிய பொருள்களையும் விநியோகம்

19th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் வெற்றியடையமுடியும். இவைகளையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு விரிவான திட்டத்தை சர்க்கார் தயாரிப்பார்களானால் ஆரம்பக் கல்விக்கு ஏதாவது சேவை செய்தோம் என்று பெருமையடமுடியும். அதற்குப் பதிலாக இறந்துபோன திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதிலுள்ள பெருமையைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு கல்வி மந்திரி அவர்கள் குழப்பிக்கொண்டிருந்தால், உண்மையில் நல்லது செய்வதாகாது, என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, நான் சொன்ன யோசனைகளை ஆலோசனையில் எடுத்த கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ On a point of order, Sir, இன்றையதினம் கேள்வி நேரத்திற்கு ஒன்றரை மணி நேரம் அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டீர்கள். ஆகையினால், இந்த விவாதத்திற்கு இன்னும் ஒன்றரை மணி நேரம் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அங்கத்தினர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order. The time has been fixed already by the Speaker. He has already said that the Hon. the Minister will begin his reply at 12 noon.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Until 12 noon, the hon. Member may be allowed to speak.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Proceedings have to be wound up in time.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am rather still in an embarrassing position in replying to this debate. Very many hon. Members chose to congratulate me on the step that I have taken, namely of withdrawing the modified scheme of elementary education. I do not know whether I deserve the congratulations or not. But apart from that aspect of the matter, hon. Members, and especially Mr. Swayamprakasam, referred to the opinions I expressed in my speech when I announced the decision of the Government to withdraw the scheme. He chose to refer to them as a negation of democracy. I am afraid there is a good deal of confusion in his mind with reference to democracy and as to what is democracy. Sir, still I hold the opinion that the modified scheme was a good scheme and that it deserved a trial. But in spite of that, it has been given up. In spite of the fact that I am entitled to hold that opinion and that certain others also hold a similar opinion, the majority of the Members here and also a large section of the people wanted that it should be withdrawn. And it has, therefore, been withdrawn. That is democracy. It is not a denial of democracy, if we hold different opinions. It may be so in some other countries where everybody has to think in a certain pattern, study in a certain pattern and act in a certain pattern. That is a quite different conception of democracy. (Sri M. Kalyanasundram : ‘ We are in our own country.’) Yes. Here we are given freedom to hold our own opinions. Even a Minister has got freedom to have his own opinion about things. Yet, he has to carry out the mandate of the

[Sri C. Subramaniam] [19th May 1954]

majority of the people and I may respectfully tell Mr. Swayamprakasam that in holding the opinion that I did about the modified scheme, I have not done anything which will go against the principles of democracy. On the other hand, I have demonstrated that we are acting according to the principles of democracy. When I myself hold a different opinion about the scheme, I came forward to withdraw it. I shall never feel ashamed to say anywhere that I still hold that opinion, namely that the modified scheme is a good scheme. But that is a quite different matter and it is not the individual opinion that counts. That is why I said that it was necessary for any scheme to succeed to carry the people with us. Under these circumstances, I do not see why Members feel that holding such an opinion is against the principles of democracy.

12 noon. "I would like to submit to Mr. Swayamprakasam and people of his type that he would allow me freedom of opinion just as he has his freedom of opinion. I am entitled to think in a particular way. He is entitled to think in a particular way, to behave in a particular way and act in a particular way. Freedom of opinion is given to every individual. Any Government functioning as a Government for the people have got to take into account the opinions expressed by the hon. Members in this House as well as the opinion of the public outside as a whole. So considering all that, I may say that in a way I have demonstrated to the members of this House and also to the people that the Congress Party as such is wedded to democratic principles. Whatever may be the individual opinion we are prepared to submit to the opinion of the majority and carry out the wishes of the majority. Therefore let there be no wrong opinion entertained at any quarter that holding a particular opinion is against the principles of democracy.

"Coming to another point the hon. Member Mr. Swayamprakasam has said that I used the word 'suspended' while referring to the scheme of modified elementary education system in the other House. He has said that I used the word 'dropped' here in this House and had used the word 'suspended' in the Council. I respectfully submit it is not as if we have come to any definite conclusion as to the future set up of elementary education in our State. It is still an open book. Therefore, I said it might be possible, not that it should be done, that some of the points in the modified scheme may be accepted by the new committee that would go into the question and may be acceptable to the House and to the people. Therefore it is not once for all giving it up as a dictum or mandate that nothing that is good in that scheme should even be looked into even though it might be desirable. It is not in that sense that we have decided not to introduce the new scheme from the next academic year. Everything is open to scrutiny, to examination and if after a good deal of scrutiny and examination, it is found that there are good points in the scheme, they will have to be encouraged. It is like the suspension of an officer pending an enquiry. Until the guilt is proved and the officer is dismissed, he is suspended. So also in this case the

19th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

new scheme is suspended. A further scrutiny is to take place. Simply because the new scheme has been suspended, we have to introduce the old scheme which was in existence prior to the introduction of the new scheme. Therefore, there is nothing wrong in my using the word 'suspended'. On the other hand, I think it is an appropriate term unless my friend Mr. Swayamprakasam contends that whatever is there in the new scheme, whether good or bad, should not even be looked into, scrutinised, examined or embodied. If that is the dogma he is having about the new scheme, I am sorry he has made a wrong point out of it."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Yesterday morning the Hon. the Minister for Education categorically informed this House that the new scheme would be dropped. In the same evening, he has gone to the Council and had said that the scheme had only been 'suspended'. Suspending the scheme means that certain of the items in it may be considered by the committee that would be shortly appointed. The consideration by the committee is a different question. But to give an indication beforehand to the committee that it may consider some of the good points in the new scheme, is, let me submit, going beyond the limit."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Even supposing I have used the word 'suspended' I think I have a right as a citizen to place before the Committee the salient features of the new scheme. It is for the Committee to consider or reject my suggestions. Therefore I do not think I have committed any wrong. With great respect to my lawyer friend Mr. Swayamprakasam, let me submit that he has made a very wrong point out of what I had said. He has approached the problem from the wrong angle."

SRI T. SHANMUGAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் புதிய கல்வித் திட்டத்தை drop பண்ணியிருக்கிறாரா? அல்லது suspend பண்ணியிருக்கிறாரா? தயவு செய்து அவர் திட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். (சிரிப்பு.)"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I have made my position clear in the statement I made yesterday in this House and the copy of my speech is in the hon. Member's hands. He can go through it and find out the answer."

SRI S. RAMALINGAM :—"On a point of order. Sir, மேல் சபையில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியோ, அங்கு பேசிய சில பேச்சுக்களைப்பற்றியோ இந்தச் சபையில் விவாதிக்கலாமா?"

MR. SPEAKER :—"விவாதிக்கக்கூடாது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That is why I had not mentioned anything about what passed in the other House. But unfortunately the subject had been dragged in and I had to reply. I have already made a statement. After all, there is nothing in the word. What is wanted is the spirit behind it. There is nothing wrong in holding an opinion. Simply because I

[Sri C. Subramaniam]

[19th May 1954]

used the word 'suspended' I am not going behind the spirit of the decision. Nor am I going to introduce here and there some of the features of the new scheme. I am not going to argue and misinterpret any word as in a Court of Law. No member need have any such apprehension. After all we understand each other perfectly. We should not merely quarrel over words, just as in a Court of Law. If I had been arguing before a Court of Law, I would have weighed every word before using it. As far as this House is concerned, I had already given an assurance. I might again assure the members that it is not as if I want to take advantage (in fact I have nothing to gain) of any technicality for achieving any object. If I have anything dear to my heart, I would plainly tell the House and seek their permission or sanction to do it. Therefore, Sri Shanmugam need not get apprehensive because I have used the word 'suspended' in the other House and the word 'dropped' in this House. I would say in reply to Sri Shanmugam's query that the scheme is both suspended and dropped. It was dropped now and suspended in the sense it might actually come in some other form when Mr. Shanmugam holds the portfolio of Education in this State."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—"On a point of order. Sir, நேற்றைய தினம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது மூளை குழம்பி இருப்பதாகவும், இருட்டில் இருப்பதாகவும் சொன்னார். அதன் விளைவாக நேற்றைய தினம் இந்தச் சபையில் இந்தத் திட்டம் drop செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு மேல் சபையில் suspend செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார் போலும்! இப்படிக் குழப்பிக்கொண்டு இருப்பதன் காரணத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER :—"மூளை குழம்பி இருப்பதாகவா சொன்னார்கள்?"

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—"இருளிலே கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்."

12-10
P.m.

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**"I may tell the hon. Member that even though I may spend sleepless nights, my brain is quite clear (cheers) and, if any treatment is needed, I do not know who needs that treatment. Before pointing out the confusion in others, it is better we analyse the confusion in our own mind. Therefore, I would request the hon. Member Sri A. Govindaswami Nayagar to leave me alone. I have got my own ideas and I can take care of myself. When I ask him for advice or seek his help, he can offer his advice or help. His gratuitous help was never wanted at any time.

"In dropping the modified scheme of education, the tragedy is that we have not made any progress in any direction. On the other hand, there has been a set-back in that we are going back to an old scheme which has been condemned by one and all, by the Dravida Kazhagam, by Communists and by every other section of the people. Everybody admits that it needs reorganization or reorientation and a complete change of objective. The real tragedy is that because of the pressing circumstances we have to go back to the old scheme about which there has been unanimous opinion

19th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

that it is not a desirable scheme. As far as the modified scheme of education is concerned, there is a certain section of the people at least—it is not necessary for my argument to say that it is a majority section—who believe in it, who have got faith in it and who say that there is something good in it. So the position is we are giving up a scheme with reference to which there is difference of opinion in favour of a scheme with reference to which there is no difference of opinion in that it has been unanimously condemned and recommended for scrapping. That is why I say that there is a set-back. The sooner we drop the scheme which we are taking steps to introduce on the first of June, the better for the country. Before deciding to take the step that is proposed, I was all along resisting whether it was necessary to give up the modified scheme with reference to which there was difference of opinion and go back to a unanimously-condemned scheme and whether we could not retain the modified scheme pending an examination of the whole question of elementary education by a proper committee which we have proposed to set up for the purpose. But all the party leaders whom I consulted said that for the purpose of creating a proper atmosphere, it was necessary to take the proposed step even though we might be taking a step backward. For the purpose of consolidating the position and taking a more progressive step later on, there have got to be strategic withdrawals in a battlefield, just as there were successful withdrawals during the last war. In order to create that atmosphere, I thought I should yield and introduce the unanimously condemned old scheme even though it might be viewed as a retrograde step.

“ It is necessary for us to examine this problem of elementary education at a very early date. It is with regard to that that I was hoping to get some light or enlightenment. If Mr. Govindaswami Nayagar had spoken, probably he would have given some enlightenment, but we missed that enlightenment. Some members have given very useful suggestions with regard to that. Especially with regard to the composition of the committee, there has been a slight disagreement. But I do not think it is really a disagreement. Some Members pointed out that the committee should consist of purely educational experts. I think that will be a correct approach, and that expert committee may consult all sections of opinion before arriving at a conclusion. Instead of that, if we have politicians or other persons on that committee, that may create trouble. That is what I feel for the present. We will have to consider the matter. I am sure all these aspects will be taken into consideration in the appointment of the committee. (Sri M. Kalyanasundaram : ‘ I suppose the Hon. Minister is keeping an open mind.’) We shall consider all aspects of the question. I shall take into consideration the advice of the party leaders whom I met some time back and appoint a proper committee whose members will have an open mind with reference to this educational problem and arrive at a correct solution.”

[Sri C. Subramaniam]

[19th May 1954]

“ With reference to basic Education, I have to reaffirm the position of the Government. Mr. M. Kalyanasundaram was saying that even basic education was a thing which they could not accept, as it could not be said to satisfy the needs of the present-day world. With great respect to him, I should say, even though he may differ, that as far as the State Government and the Central Government and the educational experts who are advising these Governments are concerned, we have accepted basic education as the ultimate pattern. It might be, as has been pointed by some members, that there is nothing like permanency in education. Education is not static; it has got to be dynamic. Therefore, even in basic education, certain changes may have to be made. The basic idea underlying that system of education will have to be accepted. To-day, it has been accepted not in this country only but throughout the educational world that pupils should learn through activity. There may be difference of opinion on what that activity should be, and there may have to be changes here and there according to the changing circumstances. But that education should be through activity is an accepted fact. If that is an accepted fact, then what sort of activity should be undertaken will depend upon the economic set-up which is accepted for the country as a whole. According to the economic set-up, the activity undertaken in the school will have to be changing. If we plump for wholesale industrialization, heavy industries and the wholesale introduction of machinery in the agricultural, industrial and in every other sector, if we stand committed to that policy, I do agree that it will be an anachronism if we go on with activities which will not be in consonance with that policy. But if we agree that that is not the pattern which we should aim at and that it should be a different pattern altogether, then the activities which we adopt in the schools will have to conform to that accepted pattern. If to-day basic education is not accepted by some, it is because with reference to the economic set-up, there is a good deal of difference of opinion and, if I may say so, a good deal of confusion also. In spite of the very great efforts made for the spread of basic education, we are making only very slow progress, because it depends upon the economic set-up that we are prepared to accept for the country. Unless we take a definite stand with regard to that economic set-up, it is very difficult to adopt the activity programme inside the school. But whatever be the end, to-day we are wedded to the Gandhian ideal whether it is accepted by the Communist Party or not, whether it is accepted by the Dravida Kazhagam or not. As far as we are concerned, we stand for it and we want to adopt the Gandhian ideal, that is decentralisation of industries wherever it is possible, and centralisation wherever it is necessary. So far, we have been adopting in our schools the activities of spinning, weaving and a little bit of agriculture. I agree that that is not sufficient and that we will have to enlarge these activities and introduce other activities. That is a matter which will have to be gone into with reference to basic education.

19th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

I wish to state clearly on the floor of this House to-day that as far as the objective is concerned, basic education is the ultimate pattern to which we are wedded. Let there be no doubt about it. Let it not be said later on that the Government agreed to re-open the entire system of elementary education for examination and that now they are retracting from that position by saying that they are wedded to basic education. To avoid giving room for any misunderstanding, I want to state here and now that the ultimate pattern to which we are wedded is the system of basic education.

“ But as I already pointed out yesterday, the process of the conversion of the ordinary schools into basic schools is painfully slow and however much we may hasten, it is bound to take some time. Then the question is, during the transitional period are we going to work this much condemned system of education, the old type of education which has been introduced for their own purposes by the Britishers as it has been pointed out even at the time of Mecauiay. Therefore, if we are now appointing a committee, we are appointing it for the purpose of finding out what sort of education consistent with the ultimate pattern we should have in the elementary education system so that this transition period may not be wasted with reference to the boys who do not have the advantages of having the basic education. They are also entitled to have the proper type of education. Therefore, with reference to these children, we have to take a decision. What should be the form of the elementary school if it is not possible to change the school into a basic type? What sort of education we should have in the schools? With reference to the constitution of the Committee, if a person who has accepted the basic education scheme as the objective is appointed it is not as if we are appointing anybody who has got committed himself with reference to the transitional period. That charge should not be made against the Government. We would not be doing anything wrong in appointing such a person to go, scrutinise and examine the problem of elementary education during this transitional stage. It is not as if I am having anybody in view now. That is why the question of politicians also coming into the picture is brizzling with difficulties. Sri M. Kalyanasundaram with his Communist ideals has got his own points of view with reference to education and after all we know the sort of education which the Communist want. So also the Dravida Kazhagam people want a particular type of education and others also may have their own views about the various types of education. That is why I thought that instead of bringing in all these conflicting elements, it is better to confine ourselves to educational experts alone who can discuss among themselves and produce a unanimous formula after consulting all the interests concerned. That will be the best way of solving this very vexed problem and therefore, Sir, I am really grateful to the hon. members who have given these very useful suggestions. Only hon. Members on the opposite side took part in the discussion. Sri M. Kalyanasundaram

12-20
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [19th May 1954]

wanted to make a point out of it that there is something smearing behind this silence. I know what he wishes. He wants something to come out of this, so that there may be some sporting chance for some of those people to occupy these Benches. But as I have asserted and assured him on previous occasions, let me tell him whatever be happening on this side, whatever be the difference of opinion we are not going to give that opportunity to the hon. member sitting on the opposite (applause) to take advantage of that opportunity to come and sit on this side."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I may say, Sir, that there is no charm in that."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" These grapes are sour. That attitude the hon. member can very well adopt, Sir, I know that as far as Sri Swayamprakasam is concerned, how easily he can be got over to this side. But, Sir, that is not the point. No point need be made out if the fact that no person on this side of the House participated in the debate. As far as we are concerned, we wanted to know the views of the opposite side and as far as our side is concerned, I can always consult them and get their views. As the opposition demanded that there should be a discussion on the subject, we thought, we could get the opinion and that is why many of the hon. members on our side thought that it was not necessary to speak. Therefore, let there be no illusion about it that behind the silence there is a storm-brewing and when that storm comes, there might be some chance for somebody.

" Sir, I do not think it is necessary for me to dwell further on this subject. Let me end with a pleasant note. To whatever party we may belong, we must have the interests of the children, the future generation who will be living in this country, who will be called upon to administer this country, who will be called upon to enjoy all the labours which we are putting forth now and all the things which we are now doing in our minds and for the sake of those children. let us take an unprejudiced view. Let us take a clear-cut policy with reference to them and let us train them; let us educate them in a particular way, in a way of which they will be proud in the future and say ' our forefathers gave us this excellent training. That is why we are able to live the lives that we are leading today.' So, let us take such a decision and let the future be indebted to us. At least let us take decisions in that spirit, Sir. I thank you, for giving me this opportunity." (Applause.)

DISCUSSION ON THE STATEMENT OF THE HON. MINISTER 459
FOR EDUCATION REGARDING ELEMENTARY
EDUCATION POLICY

19th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the statement of the Hon. the Minister for Education made on 18th May 1954 regarding the Modified Scheme of Elementary Education be taken into consideration.' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn *sine die*."

The House then adjourned *sine die*.

